

მიგრაციული პროცესების მართვის საკანონმდებლო ბაზა საქართველოში

გიორგი ცინცაძე
სტუდენტორანტი

რეზიუმე

გლობალიზაციის პირობებში თანამედროვე სამყაროს მიგრაციის პრობლემის გადაჭრა სახელმწიფოების წინაშე მდგარი ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი საკითხია. უნდა აღინიშნოს, რომ მიგრაცია მნიშვნელოვან გავლენას ახდენს, როგორც ქვეყნის სოციალურ – ეკონომიკურ განვითარებაზე, ასევე, მის სტაბილურობასა და უსაფრთხოებაზე.

სტატიაში მკაფიოდაა ჩამოყალიბებული შიგა და გარე მიგრაციის, ემიგრაციისა და იმიგრაციის საკითხები.

ასევე განხილული და წარმოდგენილია 2016- 2020 წწ. საქართველოს მიგრაციის პოლიტიკის სამოქმედო გეგმა, რომლის მიზანია ისეთი საკანონმდებლო ბაზის შექმნა, რომელიც უზრუნველყოფს ქვეყნის დაახლოებას ევროკავშირთან.

საკვანძო სიტყვები: მიგრაცია, ეკონომიკური განვითარება, სტაბილურობა, უსაფრთხოება.

შესავალი

სუვერენული ქვეყნის სახელმწიფოებრიობა ეფუძნება მის ფუნდამენტურ ეროვნულ ღირებულებებს, რომელთა დაცვა აუცილებელია მისი არსებობისა და უსაფრთხოებისთვის, მისი მოქალაქეების უსაფრთხოებისა და კეთილდღეობისთვის. ქვეყნის ფუნდამენტური ღირებულებები დაცული უნდა იყოს ყველა არსებული კანონიერი საშუალებით, ეს ფუნდამენტური ღირებულებებია: დამოუკიდებლობა, თავისუფლება, დემოკრატია და კანონის უზენაესობა, კეთილდღეობა, მშვიდობა, უსაფრთხოება.

სახელმწიფოს ჩამოყალიბებისა და არსებობისათვის ძალზედ მნიშვნელოვანი ყველა ეს საკითხი, როგორც წესი, ასახულია ქვეყნის მთავარ კანონში, კონსტიტუციაში.

ქირთაღი ტაქტი

თავიდანვე უნდა აღინიშნოს, რომ ქვეყნის მიგრაციის პოლიტიკის კონცეფციის შემუშავების საფუძვლად კონსტიტუცია და საერთაშორისო შეთანხმებები შეიძლება მივიჩნიოთ.

საქართველოს უზენაეს კანონში, კონსტიტუციაში ნათლადაა გამოვლენილი სახელმწიფოს ნება ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლების ძირითადი პრინციპების შესახებ. მკაფიოდაა ჩამოყალიბებული შიგა და გარე მიგრაციის, ემიგრაციისა და იმიგრაციის საკითხები: „ყველას, ვინც კანონიერად იმყოფება საქართველოში, აქვს ქვეყნის მთელ ტერიტორიაზე თავისუფალი მიმოსვლისა და საცხოვრებელი ადგილის თავისუფალი არჩევის უფლება.“ „ყველას ვინც კანონიერად იმყოფება საქართველოში, შეუძლია თავისუფლად გავიდეს საქართველოდან.“ ამასთან, „ამ უფლებათა შეზღუდვა შეიძლება მხოლოდ კანონის შესაბამისად, დემოკრატიული საზოგადოების არსებობისათვის აუცილებელი სახელმწიფო უშიშროების ან საზოგადოებრივი უსაფრთხოების უზრუნველყოფის, ჯანმრთელობის დაცვის, დანაშაულის თავიდან აცილების ან მართლმსაჯულების განხორციელების მიზნით.“ „საქართველოს მოქალაქეს შეუძლია თავისუფლად შემოვიდეს საქართველოში.“¹

კონსტიტუციაში აგრეთვე განმარტებულია, რომ: „საქართველოში მცხოვრებ უცხოელ მოქალაქეებს და მოქალაქეობის არმქონე პირებს საქართველოს მოქალაქის თანაბარი უფლებანი და მოვალეობანი აქვთ, გარდა კონსტიტუციითა და კანონით გათვალისწინებული გამონაკლისებისა.“ „საყოველთაოდ აღიარებული საერთაშორისო სამართლის ნორმების შესაბამისად, კანონით დადგენილი წესით, საქართველო თავმესაფარს აძლევს უცხოელ მოქალაქეებსა და მოქალაქეობის არმქონე პირებს.“²

ამჟამად, საქართველოში მოსახლეობის რიცხოვნობის შემცირების პროგრესირებადი ტენდენცია ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი პრობლემაა, რომელიც დაუყოვნებლივ რეაგირებას

1 საქართველოს კონსტიტუცია, თავი 2, მუხლი 22

2 საქართველოს კონსტიტუცია, თავი 2, მუხლი 47

საჭიროებს.

საქართველოში მიგრაციის სტრატეგიასთან დაკავშირებული პირველი დოკუმენტი 1997 წელს იქნა პრეზიდენტის მიერ დამტკიცებული¹, სადაც ასახული იყო სახელმწიფო ხედვა იმიგრაციული პროცესების რეგულირებისა და შიდა მიგრაციის შესახებ. უნდა აღინიშნოს, რომ კონცეფციას არ გააჩნდა განხორციელების მექანიზმის კონკრეტული სამოქმედო გეგმა. გარკვეულწილად შიძლება ჩაითვალოს, რომ ამ დოკუმენტის საფუძველზე რაიმე ქმედითი ნაბიჯები არ გადადგმულა.

2010 წელს საქართველოს მთავრობის დადგენილებით შეიქმნა მიგრაციის საკითხთა სამთავრობო კომისია ქვეყანაში მიგრაციის პოლიტიკის კოორდინაციის მიზნით, რომელიც თავის მხრივ 13 სახელმწიფო უწყებას აერთიანებს. აგრეთვე საკონსულტაციო სტატუსი აქვთ მინიჭებული მიგრაციის საკითხებზე მომუშავე 7 საერთაშორისო და 5 არასამთავრობო ორგანიზაციას.

მიგრაციის საკითხთა სამთავრობო კომისიის 13 წევრი თავიანთი კომპეტენციის ფარგლებში უზრუნველყოფენ კომისიის ფუნქციონირებას. ესენია:

- იუსტიციის სამინისტრო, რომელიც მიგრაციის საკითხთა სამთავრობო კომისიას თავმჯდომარეობს. იუსტიციის სამინისტრო სამოქალაქო რეესტრის სააგენტოსთან ერთად გასცემს ვიზებსა და ბინადრობის ნებართვებს საქართველოს ტერიტორიაზე მყოფ იმიგრანტთათვის. აგრეთვე უზრუნველყოფს სამგზავრო დოკუმენტებით ლტოლვილებსა და მოქალაქეობის არმქონე პირებს.
- შინაგან საქმეთა სამინისტრო არის მიგრაციის საკითხთა სამთავრობო კომისიის თანათავმჯდომარე. მისი შესაბამისი სამსახურები საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად მათი კომპეტენციის ფარგლებში ახორციელებენ კონტროლს ქვეყნის საზღვრების დაცვასა და საზღვრისპირა მიგრაციის მართვაში. საპატრულო პოლიციის დეპარტამენტი - უზრუნ-

¹ საქართველოს პრეზიდენტის ბრძანებულებების და განკარგულებების კრებული, 22, თბ. 1997წ.

ველყოფს რეადმისიის ხელშეკრულებასთან დაკავშირებული პროცედურული და ორგანიზაციული საკითხების შერსრულებას; აწარმოებს ტრანსსასაზღვრო ორგანიზებული დანაშაულის, ადამიანებით ვაჭრობის, არალეგალური მიგრაციის ფაქტების გამოვლენასა და აღმოფხვრას; ბირთვული მასალების, იარაღის, ნარკოტიკული საშუალებებისა და ასაფეთქებელი ნივთიერებების მოძრაობის აღკვეთას.

- სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახური;
- საგარეო საქმეთა სამინისტრო;
- დიასპორის საკითხებში სახელმწიფო მინისტრის აპარატი;
- საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა, განსახლებისა და ლტოლვილთა სამინისტრო;
- შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტრო;
- ევროპულ და ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში ინტეგრაციის საკითხებში სახელმწიფო მინისტრის აპარატი;
- განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო;
- ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრო;
- რეგიონული განვითარებისა და იმფრასტრუქტურის სამინისტრო;
- ფინანსთა სამინისტრო;
- სტატისტიკის ეროვნული სამსახური;

2013 – 2015 წლების მთავრობის მიერ დამტკიცებული მიგრაციის სტრატეგიით მნიშვნელოვანი ძვრები შეინიშნება საკანონმდებლო ბაზის ევროპულ კანონმდებლობასთან დაახლოებისკენ, რომლის საფუძველზეც ევროკავშირის წევრ სახელმწიფოებთან და სხვა ქვეყნებთან ჩამოყალიბდა მჭიდრო თანამშრომლობა ლეგალური მიგრაციის გაფართოებისა და არალეგალური მიგრაციის პრევენციის მხრივ. განსაკუთრებული ყურადღება იქნა დათმობილი საქართველოს მოქალაქეთა სამშობლოში დაბრუნებასა და რეინტეგრაციის ხელშეწყობის პროცესისადმი. მოცემული სტრატეგიის მიხედვით: საქართვე-

ლო მიგრაციული პროცესების განვითარების კუთხით წარმოადგენს, როგორც წარმოშობის, ასევე დანიშნულებისა და სატრანზიტო მნიშვნელობის ქვეყანას. ბოლო წლებში, საფუძველი ჩაეყარა ისეთ საკანონმდებლო და ინსტიტუციონალურ რეფორმებს (ეკონომიკა, განათლება, პოლიცია, ბრძოლა ორგანიზებულ დანაშაულთან და კორუფციასთან, ზრუნვა ტურისტულ ინფრასტრუქტურაზე და სხვ.), რამაც შედარებით სტაბილური სოციალურ-ეკონომიკური პირობები შექმნა ქვეყანაში. შესაბამისად, 2006-2008 წლების უარყოფითი მაჩვენებლის შემდეგ, 2009-2011 წლებში წმინდა მიგრაციის მაჩვენებელი გახდა დადებითი. გარდა ამისა, გარკვეული ნაბიჯები გადაიდგა იმიგრანტთა უფლებების დაცვის კუთხით, კერძოდ, შრომითი მიგრაციის პოლიტიკის შემუშავებისას, გამოყენებულია მიგრაციის საკითხთა სამთავრობო კომისიის ფორმატი..¹

წინამდებარე სტრატეგიის საფუძველზე მიგრაციის საკითხთა სამთავრობო კომისიის მიერ შემუშავებულ იქნა ახალი 2016-2020 წლების მიგრაციის გრძელვადიანი სტრატეგია. სადაც აღნიშნულია: „ბოლო წლებში საქართველოს ჩართულობა გლობალურ მიგრაციულ პროცესებში საგრძნობლად გაიზარდა. სულ უფრო მნიშვნელოვანი ხდება მიგრაციის როლი ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკურ, კულტურულ, პოლიტიკურ და დემოგრაფიულ ჭრილში. მიგრაციის ეფექტიანი მართვა ქვეყნის უსაფრთხოების და გრძელვადიანი სტაბილურობის უზრუნველყოფის ერთ-ერთი წინაპირობაა, იგი ასევე წარმოადგენს ევროკავშირთან დაახლოების მნიშვნელოვან ინსტრუმენტს და ხელს უწყობს ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკურ განვითარებაში მიგრაციის პოტენციალის გამოყენებას. სწორედ ამიტომ, მიგრაციის პოლიტიკის სწორი დაგეგმვა და მისი მართვის ეფექტიანობის მუდმივი გაუმჯობესება საქართველოს მთავრობის ერთ-ერთ პრიორიტეტს წარმოადგენს.“²

ამ სტრატეგიის ძირითადი პრინციპები შემდეგნაირად ჩამოყალიბდა:

1 საქართველოს მთავრობის დადგენილება # 59, თბ. 2013

2 საქართველოს მთავრობის დადგენილება # 622, თბ. 2015

„სტრატეგიის ყველა მიზანი უნდა შესრულდეს ქვემოთ წარმოდგენილი ძირითადი პრინციპების სრული დაცვით.

- საერთაშორისო სამართლის პრინციპებიდან გამომდინარე, მიგრანტების უფლებების დაცვა;

- საერთაშორისო სამართლის პრინციპებიდან გამომდინარე, ლტოლვილისა და ჰუმანიტარული სტატუსის მქონე, თავშესაფრის მაძიებელთა და მოქალაქეობის არმქონე პირთა უფლებების დაცვა;

- ადამიანით ვაჭრობის (ტრეფიკინგის), ადამიანის საზღვარზე უკანონოდ გადაყვანის და უკანონო მიგრაციის სხვა ფორმების დაუშვებლობა;

- დისკრიმინაციის ყველა ფორმის პრევენცია და აღმოფხვრა;

- ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკურ განვითარებაში იმიგრანტების და ლტოლვილისა და ჰუმანიტარული სტატუსის მქონე პირთა ჩართულობის ხელშეწყობა;

- მიგრაციისა და განვითარების ურთიერთკავშირის გამყარება ეროვნულ და ადგილობრივ დონეებზე;

- საქართველოში დაბრუნებულ მიგრანტთა მდგრადი რეინტეგრაციის ხელშეწყობა.¹

შემუშავდა და დამტკიცდა მთლი რიგი კანონებისა:

- 2014 წელს ორგანული კანონი „საქართველოს მოქალაქეობის შესახებ;“ რომელიც არეგულირებს მოქალაქეობის მიღების, მინიჭებისა და დაკარგვის წესებს;

- აგრეთვე 2014 წელს: „უცხოელთა მოქალაქეობის და მოქალაქეობის არმქონე პირთა სამართლებრივი მდგომარეობის შესახებ;“ კანონი რეგულირებას უწევს უცხოელთათვის საქართველოში შემოსვლის, დარჩენის, გასვლის, ტრანზიტისა და დეპორტაციის სამართლებრივ საფუძველსა და მექანიზმებს.

- 2015 წელს კანონი „შრომითი მიგრაციის შესახებ“. ამ კანონით განისაზღვრება შრომით მიგრაციას მიკუთვნებული საკითხები, ურთიერთობები და სუბიექტები, მმართველობის განმახორციელებელი სახელმწიფო ორგანოები, მათი უფლე-

1 საქართველოს მთავრობის დადგენილება # 59, თბ. 2013

ბები და მოვალებები.

2003 წლიდან ეტაპობრივად ხორციელდებოდა სისხლის სამართლის კოდექსის დახვეწა ადამიანის ვაჭრობისა (ტრეფიკინგის) და საზღვრის უკანონო კვეთის კუთხით.

- „შრომითი ურთიერთობის მომწესრიგებელ საერთაშორისო შეთანხმებათა საფუძველზე სახელმწიფო იცავს საქართველოს მოქალაქეთა შრომით უფლებებს საზღვარგარეთ“¹. საქართველოს კონსტიტუციის ამ დებულების მიზანია ტრეფიკინგის, მონობისა და ექსპლუატაციის პრევენცია. ხოლო, კანონში ტრეფიკინგის წინააღმდეგ მკაფიოდაა ჩამოყალიბებული ტრეფიკინგის მსხვერპლთა სამართლებრივი სტატუსი, მათი დაცვის სამართლებრივი და სოციალური გარანტიები.

- კანონი სახელმწიფო საზღვრის შესახებ ადგენს პოლიტიკას, რომლის მიხედვითაც განისაზღვრება და რეგულირდება სახელმწიფო სახმელეთო საზღვარის, ტერიტორიული წყლების, საჰაერო სივრცის, განსაკუთრებული ტერიტორიული ზონებისა და შეღვის საზღვრის კვეთის წესები.

აგრეთვე მიგრაციის სფეროს რეგულირების საკანონმდებლო აქტებია:

- საქართველოს კანონი - „საქართველოს მოქალაქეების საქართველოდან გასვლისა და საქართველოში შემოსვლის წესების შესახებ“ (1993 წ.);

- საქართველოს კანონი - „საქართველოს მოქალაქეთა და საქართველოში მცხოვრებ უცხოელთა რეგისტრაციის, პირადობის (ბინადრობის) მოწმობისა და საქართველოს მოქალაქის პასპორტის გაცემის წესის შესახებ“ (1996 წ.);

- საქართველოს კანონი - „სახელმწიფო საზღვრის შესახებ“ (1998 წ.);

- საქართველოს კანონი - „ადამიანით ვაჭრობის (ტრეფიკინგის) წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ (2006 წ.);

- საქართველოს კანონი - „ოკუპირებული ტერიტორიების შესახებ“ (2008 წ.);

- საქართველოს კანონი - „ლტოლვილისა და ჰუმანიტარუ-

1 საქართველოს კონსტიტუცია, თავი 2, მუხლი 30.

ლი სტატუსების შესახებ“ (2011 წ.);

- საქართველოს კანონი - „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ (2011 წ.);

- საქართველოს კანონი - „უცხოეთში მცხოვრები თანამემამულეებისა და დიასპორული ორგანიზაციების შესახებ“ (2011 წ.).

იმისათვის, რომ ეფექტურად განხორციელდეს მიგრაციის სტრატეგია, მნიშვნელოვანია იგი შეესაბამებოდეს ქვეყნის სხვა სტრატეგიულ დოკუმენტებს და გაითვალისწინოს ქვეყნის მომიჯნავე, არანაკლები მნიშვნელობის მქონე სახელმწიფო მიზნები, რომელიც აისახა კიდევ შემდეგ დოკუმენტებში:

- „საქართველოს შრომის ბაზრის ფორმირების სახელმწიფო სტრატეგია“ (2015-2018 წ.წ.);

- „საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის მართვის სტრატეგია“ (2014-2018 წ.წ.);

- „საქართველოს ადამიანის უფლებათა დაცვის ეროვნული სტრატეგია“ (2014-2020 წ.წ.);

- „ევროინტეგრაციის საკითხთა კომუნიკაციისა და ინფორმაციის შესახებ სტრატეგია“ (2014-2017 წ.წ.);

- საქართველოს სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების სტრატეგია - „საქართველო 2020“ (2014-2020 წ.წ.);

- „საქართველოსა და ევროკავშირს შორის ასოცირების დღის წესრიგი“ (2014-2016 წ.წ.);

- „საქართველოს პროფესიული განათლების რეფორმის სტრატეგია“ (2013-2020 წ.წ.);

- „საქართველოს დიასპორებთან ურთიერთობის სტრატეგია“ (2015 წ. პროექტი);

- „პოლიტიკის დაგეგმვის სისტემის რეფორმის სტრატეგია“ (2015-2017 წ.წ.).

2020 წლისთვის საქართველოს მიგრაციის პოლიტიკის მიზანია ისეთი საკანონმდებლო ბაზის შექმნა, რომელიც უზრუნველყოფს ქვეყნის დაახლოებას ევროკავშირთან. ყოველივე ამის გათვალისწინებით შეიქმნა მიგრაციის პოლიტიკის სამოქმედო გეგმა, რომელიც ასე ჩამოყალიბდა:

ლეგალური მიგრაციის ხელშეწყობა:

- ა. სავიზო და ბინადრობის პოლიტიკის დახვეწა;
- ბ. შრომითი მიგრაციის ხელშეწყობა და რეგულირება;
- გ. ემიგრაციის აღრიცხვის გაუმჯობესება;
- დ. განათლების სექტორის ინტერნაციონალიზაციის ხელშეწყობა;

არალეგალურ მიგრაციასთან ბრძოლა:

- ა. საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის ინტეგრირებული მართვის გაუმჯობესება;
- ბ. უკანონო მიგრაციასთან ბრძოლა;
- გ. ტრანსსასაზღვრო და ტრანსნაციონალურ ორგანიზებულ დანაშაულთან ბრძოლა;
- დ. რეადმისიის ხელშეკრულების განხორციელება და ახალი შეთანხმების ინიცირება;

თავშესაფრის სისტემის განვითარება:

- ა. საკანონმდებლო ჩარჩოს დახვეწა;
- ბ. ინსტიტუციური ჩარჩოს გაძლიერება;
- გ. ლტოლვილის და ჰუმანიტარული სტატუსის მქონე პირების ინტეგრაციის ხელშეწყობა;

იმიგრანტთა ინტეგრაციის და დაბრუნებულ მიგრანტთა რეინტეგრაციის ხელშეწყობა:

- ა. იმიგრანტთა ინტეგრაციის ხელშეწყობა;
- ბ. საქართველოში დაბრუნებული მიგრანტების რეინტეგრაცია;

მიგრაცია და განვითარება:

- ა. მიგრაციის პოტენციალის გამოყენება;
- ბ. ცირკულარული მიგრაციის ხელშეწყობა;
- გ. დიასპორის და ემიგრანტების საინვესტიციო პოტენციალის მობილიზება;

მიგრაციის მართვის გაუმჯობესება:

- ა. მიგრაციის პოლიტიკის კოორდინაციის გაუმჯობესება;
- ბ. მონაცემთა შეგროვებისა და ანალიზის მეთოდების გაუმჯობესება;
- გ. მიგრაციის რისკების ანალიზისა და თემატური კვლევე-

ბის პრაქტიკის დანერგვა და განვითარება;

საზოგადოებრივი ცნობიერების ამაღლება:

ა. საზოგადოებრივი აზრის კვლევა;

ბ. მედია კამპანიების შემუშავება;

გ. სამიზნე აუდიტორიასთან რეგულარული კომუნიკაცია;

საერთაშორისო თანამშრომლობის გაღრმავება:

პარტნიორ ქვეყნებთან და საერთაშორისო ორგანიზაციებთან თანამშრომლობის გაძლიერება;

დასკვნა.უნდა ითქვას, რომ საკანონმდებლო ბაზის მეტნაკლებად დარეგულირების მიუხედავად, საქართველოში მაინც გადაუჭრელ პრობლემად რჩება მოსახლეობის გადინება ქვეყნიდან. 1991 წლიდან, საქართველოს დამოუკიდებლობის მოპოვებიდან დღემდე ეს დარგი მივიწყებული იყო, არ ჩატარებულა არც ერთი საფუძვლიანი კვლევა მიგრაციის პრობლემებთან დაკავშირებით. ისიც ფაქტია, რომ მხოლოდ საკანონმდებლო ბაზის მოწესრიგებით ეს რპობლემა თავისთავად არ მოგვარდება, აუცილებელია გადაიდგას შემხვედრი ნაბიჯები, გატარდეს გრძელვადიანი ეკონომიკური და სოციალური პროგრამები (გამოცდილებამ ცხადყო, რომ მოკლევადიან, ერთჯერად სოციალურ პროექტებს შედეგი არ მოაქვს), შეიქმნას სამუშაო ადგილები.

საქართველოს სტატისტიკის ეროვნული სამსახურის 2015 წლის მონაცემებით წინა წელთან შედარებით მოსახლეობა 16.95% – ით შემცირდა, რაც ფრიად საგანგაშო მაჩვენებელად შეიძლება ჩაითვალოს.

2015 წლის დეკემბერში ევროკავშირთან მოპოვებული სავიზო რეჟიმის გამარტივების (ვიზალიბერალიზაციის) მიღებისა (საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს მონაცემებით, ამჟამად საქართველო სავიზო რეჟიმის ლიბერალიზაციის სამოქმედო გეგმის (VLAP) იმპლემენტაციის დასკვნით ფაზაშია) და ძალაში შესვლის შემდეგ აუცილებელი იქნება კიდევ უფრო დიდი ყურადღება მიექცეს მოსახლეობის ემიგრაციას ევროპის მიმართულებით.

გამოყენებული ლიტერატურა

1. საქართველოს კონსტიტუცია.
2. საქართველოს პრეზიდენტის ბრძანებულებების და განარგულებების კრებული 22. თბ.1997წ.
3. საქართველოს მთავრობის დადგენილება 59, თბ. 2013წ.
4. საქართველოს მთავრობის დადგენილება 622, თბ. 2015წ.

REFERENCES:

1. Constitution of Georgia.
- 2 Collection of Edicts and Decrees of Georgia's President 22. Tb .1997.
3. Resolution of Georgia's Government 59, Tb. 2013.
4. Resolution of Georgia's Government 622, Tb. 2015.

LEGISLATION BASES OF MANAGEMENT OF THE MIGRATION PROCESSES IN GEORGIA

Giorgi Cincadze,
GTU, PhD Student

RESUME

The article examines the will of the state for human rights and fundamental freedom. One of the important issue in globalization conditions is the problem of migration faced the modern world. It should be noted that migration has important influences as in social-economical development, as well in its stability and security.

In the article is clearly described the issue of internal and external migration, emigration and immigration questions. Of the supreme law, the Constitution is clearly identified the state's will for human rights and fundamental freedoms.

Also is discussed and presented the Migration Policy Action Plan of the 2016- 2020 years, which aims is to create a legal framework, that will ensure the country closer to the EU.

Key Words: Migration, Economic Development, Stability, Security.